

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله الذي جعل التبين لسان صدق في الآخرين
وصبر الأئمة المعصومين تذكراً للثقلين والصلوة والسلام
على محمد أشرف المرسلين وآله جبرة الوصيين ولغناه عليه
أعدائهم أجمعين **وبعد** چنین گوید بنده خاکسار گناه کار
محمد باقر بن محمد تقی حشرها الله مع الأئمة الأبرار که این رساله
در چگونگی احوالات کلمات الله التامات یعنی حضرات ائمه
معصومین الظہین الظاہرین صلوات الله علیهم الی یوم
الدين که از کتب معتبره اهل اسلام و اهل ذمه و سایر ادیان
باطله استخراج شده از مدت جنات و سبغات و سنن ^{عشر}

و عدد فرزندان و مواضع شهادت ایشان و عدد اولاد و
ازواج و وقایع که بر ایشان روی داده بر سبیل ایجاز اختصار
پهنماید و از این تذکره الامم موسوم ساخت و بمقدمه و چهار
باب خاتمه مرتب گردانید و الله الموفق والمعين و به نشر
و نستعين و هو حسي نعم الوكيل **امنا بعد** در ظهور نور
حضرت رسالت پناه محمدی صلی الله علیه و اله است در
حدیث معتبر از ایشان سعد روایت کرده اند که گفت من نزد
معاویه بودم و کعب الاخبار حاضر بود من از او پرسیدم که شما
چگونه یافتند ایند صفت و لادت حضرت سالت پناه زاد
کتابهای خود و فضیلتی از برای آنحضرت یافتید یا نه پس کعب
ملفت شد بسوی معاویه که به بیند او را یعنی ایست بگفتن یا
پس حضرت عالی بر زبان معاویه جاری ساخت که تگواوی ابو اسحق
ایچه دیده و شنیده و میدانی کعب گفت من هفتاد و دو کتاب
خوانده ام که همه از اسمان فرود آمده است و صحف ذاتیال را
بهر خوانده ام و در هر ذکر ولادت آنحضرت و ذکر ولادت
عترت او هست و بدرستی که نام آنحضرت معروفست در
کتابها و صحفها و در هنگام ولادت هیچ پیغمبری ملائکه نازل

و این بیست و هشت سوره است و اسما، مدینه مطهره را
سید مرتضی علم الهدی بدین نحو تصریح نموده بثریب و طیبه
و ظاهر و دار و مسکنه و خائزه و محبوبه و محبه و محبوبه و عذرا و
مرحومه و قاسمه و بنده و از این قرآن که در میان است مشهور این
است که سه جزو آنرا که در فضیلت جناب امیر المؤمنین و ذریه طاهرین
ایشان صلوات الله و سلامه علیهم و در مذمت قریش و فضیلت
و قبایح ایشان و بعضی در مذمت ثلثه لعنهم الله بوده انرا عثمان
ملعون بیرون کرده است و قبلی از علما میگویند قرآن همین است و
چیزی بیرون زفته و بعضی از علما قرآن از پایه از این میدانند و
میگویند آیات قرآن دو مثل این و بیشتر بوده از آنچه حال در میان
است و در اکثر آیات اسم امیر المؤمنین و اولاد ایشان صلوات الله
علیهم صریحا بوده که انرا عثمان ملعون بیرون کرده و چند پایه
صریح مذمت خلفای ثلثه بوده مثل این *بِالتَّيْنِ كَذَّبْنَا بَابُكَرٍ*
خلبلا که الخال فلانا خلبلا است و مشهور است که در این پایه
اسم ابابکر لعنه الله بوده است و بعد از آنکه عثمان ملعون از هر
و آیات مصاحف جامع کرد و غاملان خود را بمدینه فرستاد
قریب بچهل هزار قرآن بود هر را فرمود سوختند و هفت قرآن

و شد

نوشت بترتیبی که حال است و ستان آنها را امام میگویند پس
سردمان از روی انقرانها نویسانند و از نفس پرکار و ملامت
فتح الله رحمة الله علیهما بعضی از آیات در دیده عثمان ملعون
و در سوره از سوره قرآنی از مصحف عبد الله ابن مسعود نوشته
بودند این فقیر در این رساله بیان مینماید *سورة التورین*
سبع وثلثین آیه *بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ*
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِالْتَّوْرِينَ الَّذِينَ نَزَّلْنَا هَاتِلُوا
عَلَيْكُمْ الْآيَاتِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ *تُورَانِ*
بَعْضُهُمَا مِنْ بَعْضٍ وَأَنَا الْبَاقِ الْعَلِيمِ *إِنَّ الَّذِينَ يُؤْفُونَ*
بِعَهْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فِي الدُّنْيَا لَهُمْ جَنَاتُ النَّعِيمِ *وَالَّذِينَ*
يَكْفُرُونَ مِنْ بَعْدِ مَا آمَنُوا بِنِقْمَتِهِمْ مِثْقَلِ ذَرَّةٍ
عَاثَهُمُ الرَّسُولُ يُقَدَّفُونَ فِي الْحَجِيمِ *ظَلَلُوا أَنْفُسَهُمْ وَ*
عَصَوْا الْوَصِيَّ *أُولَئِكَ يُسْقَوْنَ مِنْ حَمِيمٍ* *إِنَّ اللَّهَ الَّذِي*
نَزَّلَ التَّمْرَاتِ وَالْأَرْضِ بِمَا شَاءَ وَأَصْطَفَى مِنَ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّسُلِ وَجَعَلَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ *أُولَئِكَ فِي خَلْقِهِ بِفَعْلٍ*
مَا شَاءَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ *قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ*
قَبْلِهِمْ يَرْسُلُهُمْ فَأَخَذَتْهُمُ بِمَكْرِهِمْ *إِنْ أَخَذِي شَدِيدًا أَلِيمٌ*

الله أهلك عاداً و ثموداً بما كسبوا وجعلناهم لهم تذكرة
أفلا تفتنون و فزعون لما طغى على موسى وأخيه
هرون أغرقناه ومن تبعه أجمعين ليكون لكم
آية وإن أكثرهم فاسقون إن الله يجمعهم في يوم
المحشر فلا تبطغون الجواب حين يسألون أن الحجيم
ما ونهم وإن الله عليهم حليم بإيها الرسول بلغ إنذارى
سوف تعلمون قد خسر الذين كانوا عن آباءهم وهلك
معرضين مثل الذين يوفون بعهدك أي الجزيم
جنات النعيم إن الله لدومغفرة واجر عظيم وإن
عليك من المتقين وإيا النوفية حقه يوم الدين
وما نحن عن ظلمه بغافلين ونكرمه على أهلك
أجمعين فإن ذريته هم الصابرون وإن عدوهم
إمام المؤمنين قل للذين كفروا من بعد ما آمنوا
طلبتم زينة الحياة الدنيا واستجلمت بها ونسبتم
ما وعدكم الله ورسوله ونقضتم العهود من بعد
توكيدها وقد ضربنا لكم الأمثال من قبل لعلكم
تتقون بإيها الرسول قد آتينا إليك آيات

بينات فيها من بؤقته مؤمناً ومن بؤقته من بعدك
ويطهرون الظلم فأعرض عنهم إنهم معرضون وإنا لهم
مخضرون في يوم لا يغني عنهم شيئا ولا هم يرحمون
إن لهم في جهنم مقاماً عنه لا يعدلون فبجهد ربك
وكن مع الشاكرين ولقد أرسلنا موسى وهرون
فبعوا على هرون لما استخلف فصرحيل فجعلنا
منهم القردة والخنازير ولعناهم إلى يوم يعثون
فاصبر وسوف يبينون ولقد آتيناك الحكم والدين من
قبلك من المرسلين وجعلنا لك منهم وصياً لعلمهم
يرجعون ومن بؤق عن أمري فإن مرجعه إلى جهنم
فلتمتع بكفيره قليلاً فلا يسئلن عن التاكثين بإيها
الرسول جعلنا لك في أعناق الدين أموا عهداً فخذوه
وكن من الشاكرين إن علينا قانناً بالليل سناً
بحدراً الآخرة ورجوا ثواب رحمة ربك قل هل يستوي
الذين ظلموا والذين ظلموا وهم بعد ما يعلمون سيجعل
الأغلال في أعناقهم وهم على أعمالهم يندمون إننا
بشرناك بذريته الصالحين وإنا لهم لا نرهم لا يخلقون

فعليت مني صلوة ورحمة احباء وامواتي يوم
يبعثون وعلى الذين يبغون عليهم من بعد ذلك
غضب الله عليهم انهم كانوا قوم سوء خاسرين
وعلى الذين سلكوا مسلكهم مني رحمة وهم في الغرابت
امينون فان الله لذو فضل على العالمين
سورة الولاية بسم الله الرحمن الرحيم **سبع ايات** **مكتبة**
يا ايها الذين امنوا امنوا بالتي وبالوحي الذي
بعثناها وبهديناكم الى صراط مستقيم **تتوي**
بعضهما من بعض وانا العليم الخبير ان الذين يؤفون
بعهد الله لهم جنات التعيم فالذين اذا نلت عليهم
اياشا وكانوا باياشا مكذبين ان لهم في
جهنم مقام عظيم واذا نودي لهم يوم القيمة ان
الصالحون المكذبون للرسلين ما خلقهم المرسلون
الا بالحق وما كان الله ليظلمهم الى اجل قريب
وسبح مجد ربك وعلى من الشاهدين **في سورة المائدة**
يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك في شان
علي وان لم تفعل فما بلغت رسالته والله يعصمك

الناس **في الرعدة** انما انت منذر للعباد ولكل قوم هاد **في سورة**
القصص وسيعلم الذين ظلموا ان الحق قد انقلب بقلوبهم
والنساء ام يحسدون الناس على ما اوتهم الله من فضله فقد
ابتنا آل ابراهيم وال محمد الكتاب والحكمة وانا انما هم ملكا
عظيما **في الصافات** وقفوفهم انهم مسؤلون في ولايت علي ابي
طالب ما لكم لا تناصرون **في النجم** فاما ندفعنك فاينا
مستقون منهم بعلي ابي طالب في طه ولقد عهدنا الى ادم
قبل كلمات في محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين والشيعة
من ذرية الحسين فبني ولده عجل له عزما **في النجم** فادع الى عبدي
في علي ليله المعراج ما ادعني الة **الكرهي** الله لا اله الا هو الحي
القيوم لا تاخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض
وما بينهما وما تحت الثرى عالم الغيب والشهادة هو الرحمن
الرحيم من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه الى اخر الاية **في الاحزاب**
وكفى الله المؤمنين القتال بعلي ابي طالب وكان الله قويا
عززا **في فم النبي** بالتي لم اعهد ابا بكر خيلا وچون اتملعون فاحس
انحراف ايات قرانهمود مفتبر غامه وعلماي ايشان وناصبين
واكثر فرق اسلام ابن قران كه درمبان است بازايات ازايراي خود

تفسیر کردند و معنیها قرار دادند و هر یک بطریقی خوانند و القضا
 و اعراب از تفسیر بسیار دادند و بر عالم سدید بر ظاهر است که چه باقران
 کردند و معلوم نمیشود که نزول قرآن بقرات کدام قاری نازل شده
 و چه طریق آیات از او را بنام ای اسلام خوانده اند و سوره حمد را از آن
 جمله شنویدی و مطوعی حسن بصر که از علمای عامه و امام اهل
 تصوف اند چنین خوانده اند و علی هذا القیاس به بیند که چه کرده اند
قراءة شاذة محمد الله رب العالمین الرحمن الرحیم ملائکة یوم الدین
 هیئک تعبد و یؤتک تسعان ترشد تسبیل السقیم نسیل الله
 انعمت علیهم سوری المغضوب علیهم ولا ضالین **غزوات** انحضرت
 از باب سپردن تواریخ و علمای خاصه و عامه گفته اند که جمیع غزوات
 و جهاد انحضرت با کفار پیست و شش غزوه میباشد **اول غزوه**
 ابواوان دهی است در حوالی مدینه مشرفات **دوم غزوه** بوات
سیم عشره **چهارم غزوه** بدر اونی و بدر نام چاهی است مابین
 الحزمین **پنجم غزوه** بدر کبری و این جنگ در هفتم ماه مبارک
 رمضان واقع شد و عسکر ظفر اثر انحضرت سیصد و سیزده نفر
 بودند و شتر و بک اسب داشتند و اکثر پیاده و بعضی پاره نه
 بودند و طعام ایشان بیشتر سوس از جو و حرما می پوسیده بود

و در این جنگ هفتاد نفر از صنادید قریش و شیاطین ایشان کشته
 شد مثل ابو جهل عین و عتب و شیبه و هفتاد نفر از علمای عظامی
 انقوم اسپر شدند مثل عباس بن عبد المطلب و عقب بن ابی طالب
 در این جنگ خدا تعالی جبرئیل را با جمعی از ملائکه عظام بمدد انحضرت
 فرستاده بر اسبان بالق سوار بودند که اکثر کفار ایشانرا میزدند
 و دست طلحه در این جنگ شل شد و سعد معاذ نیز دست او مجروح
 شد **ششم غزوه** بنی سلیم **هفتم غزوه** سویق بود بعد از آن غزوه
 ذی الحجه **هشتم غزوه** احد و عسکر فیروزی اثر انحضرت در این جنگ
 هفتصد نفر بودند و سردار لشکر شقوات اثر کفار ابوسفیان ملعون
 بود و هند ذابنه زوجه او نیز همراه بود و در این حرب رباعیات رو
 خدا بضر ب سنک عتب بن ابی وقاص ملعون شکسته شد و جنتا
 اسد الله حمزه و خواهر عنه با هفتاد نفر از صحابه کرام شهید شدند و
 لشکر اسلام گریختند و بمدینه رفتند بخوی که ابی بکر و عمر و عثمان لعنم
 الله بعد از سه روز از خوانه بیرون آمدند و امیر المؤمنین علیه الصلو
 و السلام بر سر حضرت رسالتا پشاده بود و با کفار جنگ میکردند
 و در آخر ابوسفیان ملعون منفرم شد پس بعد از آن غزوه بخران و
 پس غزوه اسد بن غزوه بنی ضحیر بود پس غزوه ذات الرقاع پس غزوه

ثم تكلم بكلمة خفيفة على فقلت لابي ما قال قال كلهم من قرين
الشاب وفي اخرى لا يزال في الاسلام عزير الى اثني عشر خليفة ثم تكلم بكلمة
خفيفة على فقلت لابي ما قال قال كلهم من قرين **الثامن** وفي اخرى لا
يزال الاسلام عزير الى اثني عشر خليفة ثم ذكر مثله **التاسع** وفي رواية
الترمذي قال قال النبي يكون بعدى اثنا عشر امرا ثم ذكر مثله
العاشر وفي رواية ابي داود قال سمعت رسول الله صلى الله عليه
واله يقول هذا الدين قائما حتى يكون عليكم اثني عشر خليفة مجتمع
عليه سمعت كلاما من النبي لم افهمه فقلت لابي ما يقول قال كلهم
من قرين **الحادي عشر** وفي اخرى لا يزال هذا الدين عزير الى اثني عشر
خليفة قال فكثر الناس وضجوا ثم قال كلمة خفيفة **الثاني عشر** وما ذكرته
من اذغان الناس بكالات الائمة عليهم السلام يدل عليه مع الاستشهاد
في الالسن والتغل في الكتب ما نقله من فضل ابن روزبهان وما
ذكرته ابن ابي الحديد في مقام تعداد الفاخر الذي كان بين بني هاشم
وبني امية الذي بعد من قرين او من غيرهم ما بعده الطالبون عشرة
في شق كل واحد منهم عالم زاهد ناسك شجاع ظاهر ناك فمنهم
خلفاء ومنهم مشيخون ابن ابن ابن هكذا الى عشرة وهم الحسن ابن علي
ابن محمد بن علي ابن موسى بن جعفر بن محمد بن علي ابن الحسين بن علي بن

ابي طالب صلوات الله عليهم اجمعين وهذا لم يتفق لبيت من
بيوت العرب ولا من بيوت العجم وبخاري در جزو اخر صحيح وسلم
بنه سند و ابو داود در مسند خود با سائيد مختلفه ابن احاد
داروايت نموده اند واكثر سنيان چون علما جي ندارند قائلند كه
مراد از ایشان ائمه اثني عشر جماعت واقصبة اند و با جمعي از فضلا
ماوراء النهر و دانشمندان بخاري در اين زمان فقير صاحب
مباحثات واقعد و از ایشان پرسيدم كه اين خلفاي دوازده
كدامند گفتند هيچ دوازده امام شما اند و هر كه انكار ایشان كند
كافراست و خود نيز گفتند كه اگر خلفاي اربعه را بگوئيم ایشان خدا
ندارند و اگر خلفاي پنج عتاس و بني امية را بگوئيم ایشان اضغاث
ابن هددند و چون كسي ایشان را خليفة خدا و رسول تواند گفت اين
ظلمها و ستمها كه از ایشان و متابعان ایشان صادر شده و تا
المهد لله رب العالمين جمعي از ایشان مؤمن و شيعه حضرات ائمه
اثني عشر صلوات الله عليهم اجمعين شده اند و الله بهدي من
يشاء الى صراط مستقيم وقد فرغت من تسويد هذه الرسالة للعلما
مع وفور الاشغال و تخلل الاحوال على سبيل الاستعجال في مشهد
امام المؤمنين و مولى المسلمين و بضعة سيد المرسلين علي بن موسى

الرضا عليهم الصلوة والسلام في اواخر شهر رجب الحرام سنة خمس
 وسبعين بعد الالف وكتب بيمناه الفانبة البالبة المذنب الخامس
 ابن محمد تقي محمد باقر عفي عنها وقد اتفق محرريها في عشر الاخر من الشهر
 المقدم على الشهر الاخر من السنة الرابعة من العشر السادس من المائتين
 من الالف الثاني وانا العبد الامير محمد محسن الخادم ابن محمد الفانبي عفي
 لها اللهم اغفر لي ولوالدي ومن استغفر
 لي بحق محمد وآله الطاهرين

وفضاح الشبان بود و در اعدایان ملعون سپردن کرد و در کلمات کفر شخمس و ذبیح ایشان
بسیار کلمات بود و عثمان ملعون سب زاکم از جمله آیات قرآن احسب که در ده غافلان او بعد
در ستاندن در کمال بر او بود و با کمال کرد و در حشر شد و در قرآن شست بر زمین که حالت
رستیا آن قرآن را امام مکتوبید و مردمان از روی آن سزاها در بسیار بنده و در کفار
در علاج الله علیه الرحمن شرح بعضی از آیات در زید عثمان ملعون و در سرور و از سرشانی از
مصحف عبدالله بن مسعود و رضی الله عنه در شش این فقره بر زمین ساله ابراهیمی نامه **سوره التور**
بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها الذين آمنوا امنوا باللذين ارسلناهم قبلك ان طلبكم آياتي
و بعد ان كنتم عداوت يومئذ يومئذ يومئذ انما التمس العسل يومئذ ان الذين كفروا
و رسوله في الآيات التمس يومئذ ان الذين كفروا من قديما امنوا انهم هم يومئذ ان الذين
يصدقون في الحج يومئذ ان الذين ظلموا انفسهم عتدوا انهم لفي عذاب يومئذ ان الله الذي
ارسل السموات والارض ماشاء واصطفى من الملائكة والرسل جعل من المرسلين اولياء
من خلقة ليعمل ما يشاء لا اله الا هو الرحمن الرحيم قد ذكر الله من خلقهم بسلامة فاختتم
بكلهم ان اخذني شهيدهم انك عاد و اموؤ و انا كسر اجعلهم لهم شهيد و اقلنا من
توفيقون ما في موسى و اخبرون انهم من عتسرين يكون لهم ابواب كثيرة يومئذ
ان الذين هم من يوم اخر فلا يستطيعون القول حينئذ ان الحج يومئذ ان

لهم

الشمس

الله عليهم حكم يا ايها الذين آمنوا ان الله الذي ارسلناهم قبلك ان طلبكم آياتي
و بعد ان كنتم عداوت يومئذ يومئذ يومئذ انما التمس العسل يومئذ ان الذين كفروا
و رسوله في الآيات التمس يومئذ ان الذين كفروا من قديما امنوا انهم هم يومئذ ان الذين
يصدقون في الحج يومئذ ان الذين ظلموا انفسهم عتدوا انهم لفي عذاب يومئذ ان الله الذي
ارسل السموات والارض ماشاء واصطفى من الملائكة والرسل جعل من المرسلين اولياء
من خلقة ليعمل ما يشاء لا اله الا هو الرحمن الرحيم قد ذكر الله من خلقهم بسلامة فاختتم
بكلهم ان اخذني شهيدهم انك عاد و اموؤ و انا كسر اجعلهم لهم شهيد و اقلنا من
توفيقون ما في موسى و اخبرون انهم من عتسرين يكون لهم ابواب كثيرة يومئذ
ان الذين هم من يوم اخر فلا يستطيعون القول حينئذ ان الحج يومئذ ان

الشمس

اجزاء و امراتانی نوزم مجنون . و علی الدین معنون علیهم من بعد و کتب اللہ علیهم نعم
کا نوزم سوید خاصرین . و علی الدین سکرا مسلکهم منی رحمة و رسم فی العزقات امنون
و ان لکنه و فضل علی العالمین . و الحمد لله رب العالمین **سورة الولاة** بسم الله الرحمن
الرحیم . یا ایتبا الذین آمنوا باآل نبی و الرالی الذین تعشنا بما بهد یاکم الی صراط مستقیم
می و ذوالی بعضهما من بعض و اما العیسی الم پیغمبر این الدین نوزم بسم الله خوات النمیم
فا الذین اذ آتیت علیهم آیاتنا کانوا بائنا مکذبین . ان لهم فی جهنم عقاب عظیمم از نوزی
لکم یوم العیامة ابن الضالون المکذبون للمسلمین . ما ضلکم المرسلین الا لاجل و ما کان الله
لیضلکم الی اجل فریب . و سبیح بحد ربک و علی من آتیا بین فی **ما** . یا ایتبا الکر
مقیم ما انزل علیک من ربک فی شان علی قال لم تضل فما بلغت رسالتنا الله یعطیک من الکر
سنة الکر انما انت منذ للعباد و علی کل نوزم ما **سنة** . و سبیح الذین ظلموا آل محمد
مضلی ظلمون ام کحیدون اناس علی ما اتیمم الله من فضله ایتا الکر جهنم و آل محمد
الکتاب و الحکر و انبیا هم ملکاً عظیماً فی **الصفات** و نفوسهم انتم سؤلون فی و لابت
علی ابن ان طالب ما لکم لاناصر من فی **رنة** قاتا ثمة جن ربک فانتا منتم منقرن بقول
الی طالب فی **له** و لقد عهدنا الی آدم من قبل کلمات فی محمد و علی و فاطمة و الحسن
و الحسین و العترة من ذریة الحسن فی **سنة** زعمنا فی **الخمس** فادعی الی عبده فی

فی علی سید المرعاج ما اوحی فی **آية الكرسي** الله الا لا اله الا هو حی القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم اما فی السجدة
و ما فی الارض و منجا و ما تحت الثرى عالم العین و الشدا و هو الرحمن الرحیم من الذی شفع الی آخره
فی **الاعزاب** و علی المکرمل الشان العلی ابن ان طالب و کان الله یقریب عن ربنا و چون المکرمل فاجرا محرف است
قران نوزم مقسیر علی و علمای ایشان و ما صیبا ان کر فرق اسلام این قران که میان است آیات کر
برای خود مقسیر بسیار داده و در عالم متبذرها که چه قران کرده و معلوم شود که نزول قران کلام حق
فانری نازل شد و از آنجا که در احسن بصری و شنبوری و مطهری از قران چندی خوانده اند
علی با الفاسس به بند که کرده اند **کجه** ناره محمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم ملک یوم الدین
مباک لعن رب و یاک نعیم . نزهة بسبیل المستقیم . بسبیل الذین عن علیهم سوسی المصنوب علیهم
دلا الضالین **غزوات** ان حضرت مقسیر نظامه و خاصه و رواد حدیث و ارباب سیر و تواریخ کفران
که جمع غزوات و جهاد و ارباب کفار است شرح و بود اول غزوه ابواب و **دویم** غزوه یزید **سبیم**
غزوه جبره **چهارم** غزوه بدر جمع کسری لشکر ظفر از حضرت سبیه و سیر و تقرودند و در شتر
و یک است داشته طعام ایشان **سبیم** و غزوه یزید و درین حرب مبعث و غزوه عظیم
صنادید و کسری سنده و مبعث و غزوه سبیه و از جمله اساری عباس ابن عبد المطلب و عقیل ابن ابی طالب
و طلحه و سعید بن درین حک زخم دارنده و درین حرب ملاکر ازنده عالمیان بعد در رسول
در سناد **نجم** غزوه سی سبیم **ششم** غزوه سبیه بعد از آن غزوه دی **هفتم** غزوه کوفه

بغزوه احد

درین حرب بمقتضای لغز بود و سردار لشکر کفر ابو سفیان ملعون بود و همه ملعونان بودند
درین حرب ربا حیات رسول شبیه شد و حمزه رضی الله عنه نیز شهید شد و لشکر اسلام کج گشتند
بودند و در شب بخون که بعد از روز ملاحه ایشان از خانه های خود بیرون آمدند و امیر المؤمنین علیه السلام
بر سر حضرت رسالت پناه ایستاده بود و جنگ میکرد و کفار را دفع میکرد و در آخر
ابو سفیان ملعون منتهزم کرد و بد پس بعد از آن غزوه **سجده** واقع شد پس غزوه **ارسد** پس غزوه
بنی نضیر و قریبه ذات الرقاع پس غزوه **بدر** **بنی نضیر** پس غزوه **ذو القعدة** پس غزوه
خندق که اعراب میگویند واقع شد و تخفیف اکل و شرب در روز دین بنازل شد و از جمله
زیر دستمان عرب عمر بن عبدود کشته شد و لشکر کفار و یهودان ده هزار نفر بودند باز سردار
ابو سفیان بود و درین حرب حبیب بن المطلب فارسى رضی الله عنه خندق بود و مدینه گنبد بی
غزوه **بنی قریظ** بود و درین حرب لشکر آنحضرت قریب بیست هزار کس بودند و یهودان ایستادند
و جمع کثیر جلا و وطن نمودند پس غزوه **بنی النضیر** بود و بعد از آن غزوه **بنی قریظ** پس غزوه **بنی قریظ**
واقع شد و درین حرب حضرت رسالت پناه با سهیل بن عسیر و سایر مشرکان صلح نمود و بعد
از آن غزوه **حبه** واقع شد و درین حرب عکرمه از آنحضرت بیعت هزار کس بودند و جمع
الی طالب ۲ درین جنگ از حبه آمد و نماز جمع الفاعلی بود که حضرت رسالت بجمع نمود و کلام
آن سنت شد بعد از آن غزوه **سجده** واقع شد و درین حرب لشکر آنحضرت دو هزار

هزار کس بودند و درین سال تا آن از کعبه احسن شد و کشته و میل را حضرت فرمودند
در باب اسلام خجاک کردند و دست پرستی درین سال از میان رفت و طرف شد بعد از آن غزوه
حبه واقع شد پس غزوه **بنی نضیر** و لشکر آنحضرت سی هزار بودند و آنحضرت بنفس مبارک
خود در غزوه از غزوه حاضر بودند و بعضی خود را میگویند و اول کسری بود و آن در روز جمعه
هفتم ماه ثمارک رمضان سال دهم هجرت واقع شد و دیگر جنگ آمد بود و آن به سوال سیم
هجرت واقع شد و حرب خندق و قریظ در سوال چهارم هجرت واقع شد و جنگ بنی مصطلق
لحمان در ماه شعبان سال پنجم هجرت واقع شد و جنگ خيبر در ماه رمضان سال ششم
هجرت واقع شد و در حرب حبه و طایف در ماه شوال سال ششم هجرت واقع شد و غزوه
دیگر آنحضرت تبرک است در اکثر این غزوات حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه سردار بودند و تمام
فتوحات آنحضرت و عالمیان بر دست آنحضرت ظاهر گردانید **از دواج آنحضرت** یعنی از آنکه
صده هجرت خربله رضی الله عنه نامه زن کاهى بعثت دوام داشت عابره دختر ابی بکر ملعون آنحضرت
از آنحضرت خطاب کرده بود برای آنکه نسبت با بر زمان و چه جمیل زود بود و بکر خنده دختر
عمر خطاب کتاب برده ام و دختر ابوسفیان خواهر محراب زود است زود است اسم سلمه بنت ابی امیه
اس ح زین از دینش اند و از خبر و پیش صفیه بنت حمی ابی انطب حبه سیری بود و یهودیه بنت عاتق
ملا زود بنت محبت است به وجود بنت الحارث المصطلقه بود و ما در قریظ نام دل بود **سجده**

۱۵۵

بزرگوار

غایب می شود و درین مدت مدید می باشد پس شود و معنی آنست که انقدر غایب است
 و اگر زنده و می بود با نیست کسی او را به پیوند **جواب** آنست که شما قایلید که بسیار
 کسی از بندگان و بدان در دنیا و غیر دنیا زنده اند و عمرهای طویل زیاده از
 چهار هزار سال و پنجاه سال دارند **پس آنحضرت** عمر طویل داشته باشند
 و خداوند عالمیان قادر است که او را زنده نماید و در آورد و بسبب این ظاهر است
 بحسب مصالح چند است که خداوند عالم میباید و پس که خود را هم میداند و در دنیا
 کسی که زنده است حضرت عیسی است که در آسمان چهارم می باشد و حضرت
 ادریس علیه است در بهشت است و دیگر حضرت حضرت است که زنده است
 در میان ما بنام ایشان و منافران و راه کم کرد کما ز اولالت میکنند و دیگر حضرت
 الیاس که زنده است در دریا با بار عیاشی و دیگر رجال الغیب است ایشان
 چهل نفرند که در دور جهان بگردند هر که ام که میبندند و بگریختند
و کما او می شنید و هر یک عمرهای بسیار دارند و از بدن جهان رجاء
 و صابین صبا است که زنده است و حمار و جالت که شما قایلید که زنده است
 در دریا می طبرستان جزیره است در اینجا می باشد که سفت فرسخ در سفت
 فرسخ طول و عرض آن جزیره است و هر روز خدا تعالی آن جزیره را علف

بزرگوار

تذکره
هدایات الایمه

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله الذی جعل النبیین ان صدق فی الامم و صیر الامم لیس
تذکره للذین والصلوات والسلام علی اشرف المرسلین و آلهم
ولعنہ الله علی عدائهم و لعنہم و لعنہم و لعنہم و لعنہم
بن محمد تقی خستارک اللایع اللایع اللایع اللایع اللایع اللایع
کما تلت التالیفات اعمی حضرت امیر مومنین سلوات الله علیهم
از مدت تحت و سبب و سنن عمر و عدد فرزندان و ازواج و موضع
مشهد ایشان و احوالات زندگانی و حواریه ایشان و احوال
ایجاز و خصایر نماید و انرا تذکره الاممه موسوم ساخته و مقدمه
چهارده باب و خاصه ترتیب گردانید و اوله الموفق و المبین و بعد
و تسعین و موهومی و نعم الوکیل **لا اله الا الله** در ظهور نور حضرت رسالت
صالحین

سلی الله علیه و آله امت و در حدیث معتبر از ایشان بن سویرت
گرفته اند که گفت من در نزد معاویه بودم و کتب الاجرا حاضر بود من از او
پرسیدم که سواد چگونه یافته اند گفت از ادوات حضرت رسالت علیه
در کتابهای خود و قضیه مای که رای آن حضرت یافته پس گفت
سند نبوی معاویه که بدینچه بود استخفاف از آن پس تو را از حیران و بیچاره
ساخت که گفت بگو ای ابان اگر عیبه در کتب استخفاف از معاویه و در کتب
خواننده ام که همه از آن حال شنیدند و آنکه استخفاف خوانند و در عیبه
از ادوات و ادوات حضرت و ذکر ادوات حضرت معاویه است
در کتب عیبه و در کتب عیبه و در کتب عیبه و در کتب عیبه
در کتب عیبه و در کتب عیبه و در کتب عیبه و در کتب عیبه
در کتب عیبه و در کتب عیبه و در کتب عیبه و در کتب عیبه
در کتب عیبه و در کتب عیبه و در کتب عیبه و در کتب عیبه

Handwritten scribbles and marks at the bottom of the page.

اثن لله عز وجل ان يعجز عن ان يرد الله
استك اسم ان حضرت واهبيت او صر سجا لله عز وجل ان يرد الله
وعد من الله ان صر سجا لله عز وجل ان يرد الله
على ما ان او يدبره فرست و نيز قريه بين نيز كحل بود همه را فرمود تا خوشه و مفت قران
نوشت بتر سركه هديت و سينان آن قران را رايك تند و در شمر كاند و مده فتح الله
صراع بعضي از ابايت و زويد و عشق و محسوسه از نور قران را در بعضي سده بن مسعود
رضي الله عنه نوشته بود و اين شعر نيز درين رساله ايراد آن مسينه **سورة النور**
سبحان الله العظيم يا ايها الذين امنوا امنوا بما بال النورين اللذين
انزلنا و يتلون عليكم اياتي و يخذوا نكم عذاب يوم عظيم فورا
بعضهم ما من بعض وانا السميع العليم ان الذين يوفون بعهده
و دستور في له الم حنات النعيم و الذين يكفرون من بعد ما امنوا
منقضى ميثاقهم و ما عهد لهم الرسول عليه يقذفون في جهنم ان الذين
ظلموا انفسهم عصوا الوصي و انك سيقون من جهنم ان الله الذي
له نور السموات و الارض بما شاء و اصطفى من الملائكة و الرسل

وجعل

سورة النور

وجعل من المؤمنين اولياء من خافه يفعل ما يشاء لا اله
الا هو الرحمن الرحيم قد مكسر الذين من قبلهم برسولهم فاخذتهم
بما كذبوا ان اخذني شديد اسم اهلك عاد او ثمود بما كسبوا
وجعلهم لهم تذكرة اولاد تقون و فرعون لما طغى على موسى
واخيه هرون اغرقه و من بعد اجمعين ليكون لكم اية وان انتم
فاسقون ان الله يحبهم في يوم محشر فلا يستطيعون القول حين
يسئلون او يحجيم ما ونهض و ان الله عليم حكيم يا ايها الرسول
بلغ اذادي فنوف تعلمون قد حسد الذين كانوا عن اياتي و
معرضون مثل الذين يوفون بعهدي اني جبرتهم خبائث لنعيم
ان الله ذو مغفرة و اجر عظيم و ان عليا من المتقين و انما لنعينه
حقه يوم الدين و ما نحن عن ظلمه بغافلين و كرمه و كرمه
على اهلك اجمعين فان ذوقه لهم الصابون و ان عدوهم
امام الجبريين قل للذين كفروا بعد ما امنوا طلبتم و نيه الحياوة
الدنيا و استجالتهم بها و نسيتهم ما وعدكم الله و رسوله و انهم

العمود من بعد توكلدها وقد صرنا لكم الامثال من قبل فيها
 لعالم تهنئون يا ايها الذين الرسل قد اتينا اليك ايات بينا
 فيها من يتوفيه مؤمنا ومن يتوله من بعدك يطهرون الظلم فاعرف
 عنهم انهم معرضون وانا لهم محضرون في يوم لا يغني عنهم شيئا ولا
 لا يفيهم برحمتهم ان لهم في جهنم مقاما عنه لا يعترفون فسبح محمد ربك
 وكن من الساجدين ولقد ارسلنا موسى وهرون بنعي هرون
 لما اختلف نصر جميل فجعلناهم القرقة والخازين ولعناهم
 الى يوم يعثرون واصبر فتوف يبنون ولقد بينا لك الحكم
 الذين من قبل من المرسلين وجعلنا لك منهم وصيا لعالمهم
 ترجعون من يتول عن امر قبلي مرجعه الى جهنم فليتمتع بكفره
 قليلا فلا يسئل عن التاكثين فاما الرسل جعلنا لك في
 اعناق الذين آمنوا عهدا فخذوه وكن من الشاكرين ان عينا
 فانتا بالليل وساجدا مجدرا لآخره ويحجوا لربهم فخرنا به
 قل هل ينوي الذين ظلموه وهم بعد لبى يعلمون سيجعل الاعلا

فانعمنا بهم

في اعناقهم وهم على اعمالهم نادمون انا بشرناك بذنوبه
 الصالحين وانتم لا تؤمنوا لا يخلفون فعليهم متى صلوات ورحمة
 احياء وامواتنا في يوم يعثرون وعلى الذين يبغون عليهم من بعد
 ذلك غضب الله عليهم انهم كانوا قوما سوءا خاسرون
 وعلى الذين سلكوا مسلكهم متى رحمة وهم في الغزوات اسفل
 وان الله لذو فضل على العالمين **سورة وادب** لهم الله اجرهم
 ما اعادوا امنوا امنوا بالنبى وبالاولى للذين بعثناهم
 يهديانكم الى صراط مستقيم نبي وولى بعضهما من بعض فاعلم
 الجحيران الذين يوفون بعهدا لله لهم حبات النعم فالذين
 اذا نلت عليهم اياتنا كانوا ياتنا مكذبين ان لهم جهنم مقام
 عظيم اذا نودي لهم يوم القيمة ابن الضالون المكذبون الذين
 خلفهم المرسلون الا بالحق وما كان الله لينظرهم الى اجل
 قريب وسبح محمد ربك وعلى من الشاهدين **سورة وادب** يا ايها
 الرسول بلغ ما اتوك الباك من ربك في شان علي

سورة وادب

في اية

وان لم تفعل فما بلغت رسالته والله يعصمك من الناس
في الرعدة انما انت منذ للعباد وعلى اكل يوم هاد في الشرا
وسيعلم الذين ظلموا انهم يرجعون **منقلب** بنقلون في الت
يحدون الناس على ما انتم الله من فضله فقد اتيناك
الابراهيم وال محمد الكتاب والحكمة واتيناهم ملكا عظيما
في الزهدة وقصوه انهم مسؤلون في ولايت علي ابن ابي طالب
مالكم لا تناصرون **في الزم** فاما نذهبنا بك فاننا منهم
منتقمون بعلي ابن ابي طالب **في** ولقد عمدنا الى ادم من
قبل كلمات في محمد وعلى وفاطمة والحسن والحسين ولشعة
من در بنه الحسين فلتني فكن تجدد له عزما **في** اجم
فاوحى الى عبده على الليلة العراج ما اوحى **الابرار**
الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تاخذه سنة ولا نوم له ما في السموات
والارض وما بينهما وما تحت الثرى عالم الغيب والشهادة هو الرحمن
الرحيم من ذا الذي يشفع **في** وكفى بالله الوضين المتثال بعلي

الكرسي

الطالب

الطالب وكان الله قويا عزيزا جون آن ملون انحراف ايات قرآن حمود مؤيد
عنه وعبد ايش و صهيان واكثر فرق اسلام اين قرايكه در مياال است باز
ار ايات آل را براي خود تفسير كند و معنيها قرد دادند و بهر يك بطريق خوانده
و اعراب آل را تعبير سپار دادند و بر عالم مشه بر خط بهر است كه چه با قرآن
كروند و معلوم ميشود كه نزول قرآن كدام مرتا است قاري نارسده است
از آنچه سوره حمد را حسن بصري و شبودي و مطول در قرآن چين خوانده اند
و على هذا القياس بهن سپيد كه چو كنه انه الحمد لله شافقه الحمد لله وبالعباد
الوجوه الوجوه ملاك يهدم الدين صياك بعد و قياك استيعاب
تتشدا سبيل المستقيم سبيل الذين بعثت عليهم علم المعقول
علمهم و كذا ايضا لهن غزوات آن حضرت مفسرين خاصه و عامه
در رواه حديث دار با سير و نواريخ كنه **غزوات** و هما داو با كنه
ميت شش غزوه بود اول غزوه الود بود و دوم غزوه بوير كسيم
غزوه عشرية چهارم غزوه بدر اوله پنجم غزوه بدر كبرى و درين حركت كنه
ار اال حضرت بعد و سيزده بودند و دوشده و يك سب و ششده و طعم ايشان

سپوس و و خرفای رسید بود و درین حرب بمشاد نظر انظار و ضار و قتل گشته
شدند و بمشاد نظر شدند و از جمله اسرای عیاش بن عبدالمطلب و عقیل بن ابی طالب
و طلحه و سعید بن معاذ درین جنگ زخم دار شدند و درین حرب و درین جنگ
ما که را خدای تعالی ببرد رسول خود فرستاد ششم غزوه بنی سبیلم است بمهم غزوه
برین است که از آن غزوه ذی مرسل غزوه احد و کعبه کعبه درین حرب مشفقانه بود
و سردار آن کفار ابوسفیان ملعون بود و بنده ملعونه زوجه او همراه او بود
و درین حرب ما عنات آنکس گشته شد و احد از حمره رضی الله عنه نیز
شد و کفر اسلام گریخت و بدینیه رفتند بخونی که بعد از سه روز ششم مدینه آمدند
خود پروان آمدند و امیر المؤمنین علیه السلام بر سر حضرت زلت ص استاده بود
و جنگ میکرد و کفار را دفع میکرد و در آنرا ابوسفیان ملعون منهدم کرد و از آن
غزوه بخران واقع شد پس غزوه احد پس غزوه بنی نضیر و قریظه پس غزوات
و ات الرقع پس غزوه بدر غزوه پس غزوه رومه اجدل پس غزوه خندق
که احوال نیز یکونه واقع شد و تخفیف اکل و شرب و دوزه درین جنگ
شد و از جمله زیر دستان عرب عمر عبید بود و گشته شد و کفر کفار و یهودان او

بودند

بودند باز سرداران طایفه ابوسفیان بود و درین حرب حسب المهوره سلمان بنی
رضی الله عنه خندق بد در مدینه گنند پس غزوه بنی قریظه بود و درین حرب کس
آنحضرت قریب به چهار نفر بودند و یهودان بسیار گشته شدند و جمع کثیر صلوات
ممودند پس غزوه بنی لحيان و لحيانان غزوه بنی قریظین و غزوه بنی مصطلق
غزوه صد میه واقع شد و درین حرب حضرت زلت ص با سبیل بن عمرو درین
صلح کرد و لحيانان غزوه حنیه واقع شد و درین حرب کس طرف اثر آنحضرت چهار
کس بودند و جعفر بن ابیطالب رضی الله عنه درین جنگ از حبه آمد و نماز حبه
بود که حضرت زلت بجعفر نمود و گذاردن آن نشسته پس بعد از آن غزوه فتح
که معجزه واقع شد و در این حرب کس آنحضرت از ده هزار کس تبعه و درین سال تا نماز
در کعبه آمد همیشه دشمنان و مسلم را حمله نمود شکسته و در باب سبک جنگ
کردند و بت پستی درین سال از میان قریش بر طرف شد بعد از آن غزوه حنیف
واقع شد پس غزوه طایف پس غزوه تبوک و شکر آن حضرت سی هزار کس بودند
و آنحضرت بنفس مبارک غزوه غزوه ازین غزوات حاضر شدند و در بعضی خود صحبت کردند
اول مبارک می بود و آن در روز جمعه هجده مه ماه مبارک رمضان سال دوم هجرت

الثالث من سند احمد بن حنبل عن مروان بن الحكم قال كنت مع عبد الله بن عباس في المسجد فحدثني
الربيع قال يا رسول الله سمعتك تكلم بكلمة لم يكلمك بها من قبلك خليفك قال نعم كعبه نقبه
الترابع رواه ابن الاثير في جامع الاصول في الفصول الاول من الباب الاول في حروف الهجاء
وهو كتاب احمد بن حنبل من صحيح البخاري في الترمذي في رواية ابو داود عن جابر بن عمر قال سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول
يقول بعد اثني عشر مائة من المؤمنين فقال كعبه لم اسمها فقال يا ابي انا قال كعبهم من قرش ا
مخامس وفي الرواية لا يزال من الناس ما ضياء ما وليهم اثني عشر رجلا ثم تكلم بكلمة
خفية هذه الرواية من البخاري في الترمذي في الفصول في رواية ابو داود عن جابر بن عمر قال سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول
فسمعت يقول ان في الامم لا يتقصر خبر من خبر اثني عشر خليفته ثم تكلم بكلمة خفية فقلت يا
ما قال ما قال كعبهم من قرش السابع في افر لا يزال غريزا اثني عشر خليفته ثم تكلم
بكلمة خفية فقلت يا ما قال قال كعبهم من قرش الثامن وما ذكرته من اذني
الناس يعني ان الله عليهم السلام يدل عليهم الله تعالى في الالاس والنقطة
ما تقدم من فضل من روزبهان وما ذكرته من ابن ابي عمير في مقام تعداد المغفرة للناس
كان بين نبيك ثم وبنو امية الله ربه من قرش اومن غيرهم ما بعدة الالاس بدون خشيته
له واحد منهم علم زاهدنا كشيخ طه بن ذكوان فمنهم من يقول ان ابي ابي بكر الا عشرة وهم
بن موهب بن جعفر بن محمد بن علي بن ابي طالب بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن الياس بن مضر بن نضير بن معد بن عدنان

العرب

العرب ولان في جوت العجم اشهر في بلاد افر صريح وسلم بنه سند را بود او
در سند خود باب بنده مختلفه اين احاديث را روايت نموده اند واكثر سنين
چون علامه خوارزمي في حاشية كبره ايشان انما اثني عشر اقصية اند وجمعي از فضلا
ماوراء النهر وانا بيان بنجار وغيره فقرا مبهمات واقع شده والله اعلم
نمودم كه اين خلفاء در ازوه كد ايشان كفتند بمبين ازوه لام تا وير كد انكا
كند ك فرات و حاشية ن كريد ك جابر بار ايكو نيم ايشان اصغاف ابن حدود
د چون كيه ايشان را خليفه خدا و رسول تو ايد كفت بين كفرنا و ظلمنا كد ايشان
ساز شده ما قاصد كد ر ايشان مؤمن ايشو و الله بهد ر من ايشان
صراط مستقيم و قد فرغت من تسوية امر الرسالة العجيبة مع وفود الاستخفاف و تحتلال
ع سبيل الاستعجال في مشهد لام المؤمنين و مولد المسلمين و تصفية سبيل المسلمين
ع من مرر الرضا صلوات الله و على آله الطاهرين و اولاده المحصنين في اول الامر
متمم مصداق المبدأ كسنة الالف ثم مشقة حبه ايشان مع مكان سلالة
والنبي و الامام حرام مررا و جعفر صوم المغفور المبرور الاله في ما مررت انظر
الاصد ايه كه هر كس مطر نار اقد صفا ايه مررت ايه مع صوم كد ر ايشان
بقار در ۱۲۲۰

اللهم صل على محمد و آل محمد
صلى الله عليه و آله و سلم

